

for en saadan Lov, men jeg kan ikke fravige den Mening, at der da er Nødvendighed for en meget væsentlig Forandring. Jeg troer, at det blev med fuld Føie gjort gjældende af den ærede Kirkeminister, at der maa finde en Stadfæstelse Sted af Valget af enhver Præst i Folkekirken, som skal staae under den kirkelige Myndigheds Tilsyn. Jeg troer ikke, at det skal kunne paavises, at der findes en eneste Kirke i Verden, hvor der paa eengang er et Tilsyn fra de bestiftede kirkelige Myndigheders Side, og at der ikke tillige er nogen som helst Stadfæstelse af Valget af Sjelesørger for den enkelte Menighed. Selv om man gav den meest udstrakte Valgret til alle Menigheder i Landet og rokkede ved Præsternes Ansættelse, som den ærede næstsidste Taler meente, at denne Lov ikke gjorde, saa maatte man dog nødvendigtvis komme til, at den under en eller anden Form blev en Stadfæstelse af Den, der skulde staae som Sjelesørger og som saadan skulde være under Folketkirkens Tilsyn. Det vil ogsaa let sees, at det vilde blive det meest forunderlige, støve Forhold, som vel kunde tænkes, om en Mand, der enten paa Grund af mislig Embedsførelse eller paa Grund af forargeligt Forhold var bleven affødiget med Pension af Kirkemyndigheden, derefter traadte i Spidsen for en Frimenighed i selve Folketirken og under Tilsyn af de samme Myndigheder, som havde indstillet ham til Affødig. Ja, de Herrer ville sige: Saadant hænder ikke; men man giver slet ikke en Lov for den rette Brug, men en Lov gives sine Bestemmelser for at undgaae Misbrug. Vi maae altsaa altid tænke os, hvorledes en saadan Bestemmelse som den, der staaer i Loven, kan blive deels brugt, deels misbrugt, og man maa tage Forholdsregler derimod. Man kan sige, at en saadan Stadfæstelse vil i de 99 af 100 Tilfælde blive en reen Formsag; men jeg kan ikke see Andet, end at man umuligt kan vedtage en Lov som denne, uden at fastsætte som et Hovedpunkt, at Æverens Stilling overfor den kirkelige Myndighed, der fører Tilsyn med ham, bliver en saadan, at der dog maa finde en Godkjendelse under en eller anden Form Sted. Der er nævnt afskillige, i mine Tanker mindre væsentlige, Punkter og Unsiagtheder i Lovudkastet, som jeg

troer let ville kunne afhjælpes; men dette Punkt staaer for mig som et Hovedpunkt, for at kunne gaae ind paa Loven, og jeg tilstaaer, at jeg er bleven overrasket over, at de ærede Forslagsstillere, der ellers med Omhu have udarbejdet dette Forslag, have kunnet være i den Grad insequent, at de kunne fordrø Stadfæstelse for Kirkesangeren, men derimod ikke for Præsten. Kirkesangeren skal ifølge § 3 i Virkeligheden have denne Stadfæstelse; der skal gives Indstilling til Biskoppen, og dersom han ikke vil godkjende Valget af Kirkesangeren, saa kan Afgjørelsen indantes for Kirke- og Undervisningsministeren. Naar man altsaa for Præstens Bedkommende vilde tage en lignende Bestemmelse, og det vilde i mine Tanker være en nødvendig Conseqvent af Bestemmelsen om Kirkesangeren, saa vilde i mine Tanker det væsentligste Mangel ved Loven være afhjulpen. Men jeg troer, som sagt, at man gaaer forstandigt og forsigtigt tilværks ved at afgjøre det ene foreliggende Tilfælde og lade den endelige Lov, der behandler disse Spørgsmaal i Almindelighed, blive udført til Fremtiden.

Høgsbro: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Høgsbro: Grunden til, at vi ikke have foreslået Stadfæstelse eller rettere ikke have villet foreslaae en saadan for Præsten, men derimod for Kirkesangeren, er naturligtvis simpelt hen den, at Præsten allerede skal være i Besiddelse af Kirkens Ordination. I det han har Kirkens Ordination, har han derved Kirkens Stempel som Den, der er berettiget til at udføre de kirkelige Handlinger, og Statens Udnævnelse har han Intet med at gjøre, efter som han ikke er nogen Statsembedsmand. Kirkesangeren derimod kan være en Mand, som iforveien ikke har noget som helst Slags Stempel, og for hans Bedkommende kunde der derfor være Grund til, at han fik en særlig Stadfæstelse. Med Hensyn til hvad den ærede Taler udtalte angaaende min Opfattelse af, at dette Forslag var et Middel til at bane Veien for en fuld-